

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΛΑΖΑΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

Θεοδώρου όσιου του̃ Τριχινᾶ, Ζακχαίου Ἀποστόλου, Ἀθανασίου
όσιου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310), Ἀναστασίου Β΄
Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ΄ αἰ.).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ παρὸν Τροπάριον

Τ η ν κοι νην α να στα σιν προ τε σε πα θε ς πι στε

με νος εκ νε κρων η γει ρασ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε

ο Θε ο ς ο θε ν και η μεις ως οι Παι αι δε ς τα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
 να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

τὸ τέλος : εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ϑ ϑ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα
τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.]

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Κ α τοι κτειρας της Μαρθας και Μα ρι ας τα δα κρου
 α εκ κυ λι σαι τον λι ι θον εκ τϑ τα φϑπρο
 σε ταξας Χρι στε ε ο Θε ος α νε στησας φω νη σαστον
 νε κρον την τϑ κο σμη Ζω ο δο ο τα δι αυ
 τϑ πι στϑ με νος α να στα σιν δο ο ξα τη δυ
 να στει α σϑ σω τηρ δο ο ξα τη ε ε ξϑ σι α σϑ
 δο ξα τω δι α λο γϑ πα αν τα συ στησα με ε νω

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ϛ̣ Κε Ϟ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^{ϛ̣}

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τ̣^{ϛ̣} θα να α
τ̣^{ϛ̣} δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ̣^{ϛ̣}
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{ϛ̣}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^{ϛ̣}

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ̣^{ϛ̣} μνη μα α τος ^{ϛ̣}

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Λι ανθρωπι μωρο φοροι εδραμον προς το μνη
μα σθη νο λο γωσαι ^{u q} αλλ ε πεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ειπε θρηνο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε ^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε ^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Μωρο φοοροι γυναιαι κες με τα μωρων
ελθωσαι προς το μνημα σθ Σωτηρ ^{u q} εν η χωδν

το Αγγε ελθ προς αυτας φθε γγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωωντα λογιζεσθε ^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξανε εστη τω μνηη μαατος ^{u q}

Δοξα Πατρι και Υιω ^{v' 22} και Αγιω Πνευματι ^{u q}

Πρωσκυνωμεν Πατε ερα και τον τωδω τω

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣η̣ — Κε ρ

Η πη γη της σο φιας και της προ γνω σε ως τ̣ς
πε ρι Μα ρθ αν η ρω τας εν Βη θα νι α πα ρων
που τε θη κα τε βο ων τον φι λον Λα ζα ρον ον δα
κρου σας συμ πα θως τε τρα η με ρον νε κρον α νε ε στη
σας τη φω νη η η η σου Φι λαν θρω πε και Οι
κτι ιρ μον ως ζω ο δο ο της και Κυ υ ρι ι
ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

[Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Ἑορτῆς Λόγων ξγ' καὶ ξδ'.]

* * *

Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ μόνον·

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς

ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ ἐπόμενοι δύο κανόνες μέχρι τῆς 5' ᾠδῆς,
ἐκεῖθεν δὲ τὰ τετραῶδια [εἰς στίχους 13].

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ

θαλάσση, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστοουργὸς ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγω τὸν τεταρταῖον, **Λάζαρον** ἀνέστησας Ἀθάνατε, σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ἰσχύϊ βασίλειον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον **Λάζαρον** Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει **Λαζάρου** χορεύουσα.

Ἔτερος Κανὼν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς Μαθηταῖς τοῦ **Λαζάρου** τὴν κοιμήσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεῖς, Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τοῦ **Λαζάρου** σὺ τὴν ταφὴν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ ἀγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Δόξα.

Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλεῖ, ἀνέστησας ἤδη ὁδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν, **Σῶτερ** τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσος ὢν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾶς ποῦ τέθειται, ὁ τεθνεὼς, μέλλων ἀναστήσειν, **Ζωοδότα** τὸν κείμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονῶς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτός,

ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ἐξηγείρας, τῷ θεϊκῷ Χριστῷ ῥήματι· καὶ πολλοῖς, πταίσμασι θανέντα, ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου, ἦν περ προσείληφας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον· σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὡσπερ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γάρ, καὶ πάντων Κύριος.

Δόξα.

Εἰλημμένον κειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκάδων, καὶ ζόφου τοῦτον ἀφήρπασας, σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαρρήξας κλειθρὰ τε, καὶ τὰ βασίλεια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὠφθῆς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνωῶν τὴν ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητῆς, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω, δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἄδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστῷ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφρασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσας λέγων· Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα· ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφρασιν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνη στολῆ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σός, Θεόδωρε, λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίνου.

Εἰς τὸν Ἀκινδυνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τέσσαρας.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Εἰς τὸν Χριστοφόρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς.

Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι,
Χριστῷ προσήλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην
Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου τοῦ ἐκ τῶν Ο΄. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,
Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Α΄ Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,
Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Β΄ Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἄλλος Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας,

Ἴσος τῷ πρώτῳ ἐν πίστει ἀγῶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοτίμου τοῦ φιλοσόφου, Ἐπισκόπου Τόμιος, συναθλητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Τόμις τὸν Θεότιμον ποιμένα σχοῦσα,

Νῦν τοῦτον πλουτεῖ μεσίτην τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ κτίσας τὴν μονὴν τοῦ Μεγάλου Μετεώρου ἐν Θεσσαλίᾳ, κατὰ τὸ ,ατί' (1310), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν λίθον, Πάτερ, τὸν τραχὺν καὶ ἀνάντη,

πρὸς λίθον ἀκρόγωνον, τρίβον εἰργάσω.

Λίπ' ἐν τῇ γῇ βιοτόν γ' Ἀθανάσιος ἀμφ' εἰκάδι.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάσαφ, ὁ συνασκητῆς τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Μετεώρῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἐν πόλῳ, Ἰωάσαφ,

Νῦν συγχορεύεις συμμεριστῆς ὡς πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ὁσεβεν.

Στίχ. Ἄρας ἐκ νεότητος ζυγὸν Κυρίου,

Ἀλέξανδρος ἔφη· ὡς ἀγαθὸν τοῦτο!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου παιδομάρτυρος Γαβριήλ, τοῦ ἐκ Μπιάλυστοκ τῆς Πολωνίας.

Στίχ. Παῖς ὁ Γαβριήλ καὶ θῦμα τῶν ἑβραίων,

Πέλει καύχημα πιστῶν ἐν Πολωνίᾳ.

Εἶτα τὸ παρόν. Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου.

Στίχ. Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την αι γυπ
τι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η

λι της α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η
μων α σω μεν

ᾠδὴ γ.

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φθρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε

ᾠδὴ δ.

Συ μχ ι σχυς Κυ ρι ε συ μχ και δυ να μις
Θε ο ος μχ συ μχ α γα λ λι α μα ο πα τρι κης
κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα με νος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κχμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σχ δο ξα φι λαν
θρω πε

ᾠδὴ ε.

Ινα τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς
το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο

τρι ον σκοτος τον δειλαιον ^{ρδ} αλλ ε πι στρε ψον με ^{Δρ} και
προς το φωστων εν το λωνσ^{ρδ} τας ο δος μκ κα τευ θυ
νον δε ο μαι ^{ρδ}

ᾠδὴ Γ.

I λα σθη τι μοι Σω τηρ ^{Δρ} πολλαιγαρ αι α νο μι αι
μκ και εκ βυ θσ των πα θων α να γα γε δε ο μαι ^{νδ} προς
σε γαρ ε βο η σα και ε πα ακσ ον μκ ^{υκ} ο Θε
ος τηςσωτη ρι ας μκ ^{ρδ}

ᾠδὴ Δ.

O ι εκ της Ι ου δαι ας ^{ρδ} κα ταν τη σαν τες παι
δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε ^{ρδ} τη πι στει της Τρι
α α δος την φλο γα της κα μι νου κα τε πα α τη
σαν ψα λλον τες ^{ρδ} ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει ^{ρδ}

ᾠδὴ Ε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

T ον Βα σι λε ε ε α ^{υκ} των ου ρα νων ον υ μκ
σ ^{Δρ} σι στρα τι αι των Αγ γε ε λων υ μνει τε ^{νδ} και υ πε

ρου ψου τε εις παντας τας υς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

ᾠδὴ θ'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Τὴν ἀγνην ἐνδοξως τιμῶμεν λαοιοι Θεοτοκὸν τὴν τοθεῖον πυρὸν ἐν γαστρὶ ἀφλεκτῶς σὺν λαβουσα ὑμνοῖσι ἀσιγητοῖς μεγαλυνομεν (δίς)

Δοξα σοι Θεοσημῶνδοξα σοι

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντες νεκροὺς τετραταῖον ἐκπλαγέντες τῷ θαυματίῳ τῷ τρωτηῇ ἀνεβῶν Θεὸν σε ἐν ὑμνοῖς μεγαλυνομεν

Δοξα σοι Θεοσημῶνδοξα σοι

Ἰσοπιστῶν τὴν ἐνδοξὸν ἐγερσὶν τὴν σηπηνωσωτηρὸν νεκροὺς τετραήμερον ἐλευθε

ροῖς ἐξ Ἀδελφάρον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωσέ

Κυρίως Θεοτόκον. Ἦχος Γα ρ

Δοξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξασοῖ

Τιμῶν σὸν Πατέρα καὶ ἀποκνύ

ων ὡς οὐκ ἀντιθεὸς ἰσθᾶπροσευχῆ Χριστέ

αυτέξουσι ὡς ἐγειρας τὸν τετραήμερον

Δοξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξασοῖ

Εκταφᾶται ὁ Ἀδελφόν ἐγει

ρας τῆς τριήμερῆ Χριστέ μεγερσεὼς πα

ναληθεστάτον πασι δεικνύεις μαρτυρα

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα

τι

Βαδίζεις καὶ δακρῦεις φθεγγήτε Σωτηῆρ

μου τὴν ἀνθρώπινην δεικνύς σου ἐνεργείαν τὴν

θεϊκὴν δὲ μὴ νύων ἐγειρας Ἀδελφόν

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τῶν αἰώνων αἰ

ω νων α μην ^Γ _δ

Ε νη ηρ γη σας α φραστως ^Γ _δ Δε σπο τα Σω τη ηρ

μου ^υ _χ καθ ε κα τε ρων των δυ ο σα φυ σε ων ^Γ _δ αυ

τε ξου σι ω θε λη σειτηνσωτη ρι αν μου ^Γ _δ

Καταβασία.

Κ υ ρι ι ως θε ο το κον ^Γ _δ σε ο μο λο γα ς

μεν ^υ _χ οι δι α σα σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη ^Γ _δ

συν α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον ^χ ₇ τε ε ε

^ζ _Γ _δ
ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ^Δ ₇ Δι - θ

Α ^Δ ₇ γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^θ ₆ (δίζ)

τὸ τρίτο.

Α ^Δ ₇ γι ος Κυ ρι ος ^Δ ₇ ο Θε ος η ^χ ₇ μω ^Δ ₇ ω

^Δ ₇
ων

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος ^Γ ₇ Γα ς

Λ ^{Γα} ₇ ο γω σου ^Μ ₇ Λο γε τθ Θε ος ος ος ος ος ος ος

Γα
 Λα ζα ρος νυν ε ξαλ λε ται προς βι ον πα λιν
 δρο μη η η η η σα α α α α ας και
 με τα κλαδων οι οι λα οι σε κρα ται ε γε
 Νη
 ραι αι ρθ σιν ο τι εις τε λος ο λε ε ε σεις τον
 Α δην θα να τω σου (δίζ)
 Γα
 Δ ι α Λα ζα ρσ σε Χρι στο ο ο ο ο ο ος
 η δησκυ λευ ει θα να τε και που σου Α
 δη το νι ι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ος της
 Βη θα νιας ο ο κλαυ θμος νυν ε πι σε με
 Νη
 θι ι στα ται παν τες κλα δες της νι ι ι κης αυ
 τω ε πι σει ω μεν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ

ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ιοις α α αυ τε

A ναστασις και ζωη των ανθρωπων υ

πα αρχων Χρι στε εν τω μηνι ματι Λαζα ρο

υ ε ε πε εστης πι στει μενος η μιν τας δυ ω υ σι

ας ο υ μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ο τι Θε ος

και ανθρωπος εξ α γνης Παρ θε ε νου πα α ρα

γε ε ε ε γο ο ο ο νας ως μεν γαρ βροτος ε πε

ρωτας που τε ε θα α πται ως δε Θε ος α νε στη

σας ζω η φο ρω νευ μα α τι τον τε τρα η η η η

με ε ε ε ρον

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυναμείας ὡς ἀαυ

τῶν

ἁζαρον τεθνεωτα τετρα ημερον α νε

στη ησας εξα δου Χρι ι στε προ του σου θα να τῶν

διασει ει ει ει ει ει σας του θα να α α

του ου το κραα α α τος και δι ε νος προ σφι λης

την παν των ανθρωπων προ ο μη η νυ υ ων εκ φθο ο

ρα α ας ε λευ θε ρι ι ι ι αν διο προ σκυ

νην τες σθ την παν το δυναμον ε ε ξ υ σι ι αν

βο ω ω ω με εν ευ λο γη με νο ος ει σω ω τηρ ε

λε η σο ο ο ον η η η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

τα το πληθους της με γα λω συ υ νης α α

αυ τῶν

M^{Πα} αρ θα και **M**α ρι α τω Σω τη η ρι ε ε
 ε λε ε ε ε γον ει ης ω δε Κυ ρι ε ουκ αν
 τε θνη η κε Λα α α α ζα α α α ρος Χρι στος δε η
 α να στα α σις των κε κοι οι οι οι μη η με
 ε ε νων τον η δη τε τρα η η με ε ρον εκ
 νε κρων α νε ε ε ε στη η η η σε δευ τε παν τε
 ες οι πι ι στοι τσ τον προ σκυ υ νη η η σω ω
 ω μεν τον ερ χο με νο ον ε εν δο ο ξη σωσαι
 τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων
 Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινειτε αυτον εν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

T^{Πα} ης Θε ο τη το ο ος σς Χρι ι στε **M**πα ρε χων

τοις μα θη ταις σς τα συμ βο ο λα εν τοις ο ο οχλοις

Mε τα πει ει νης σε α αυ τον α πο κρυ υ υ

υ υ υ ψαι τα α α αυ τη ην βλ ο ο με ε ε

Πα νος δι ο τοις α πο στο λοις ως προ γνω στη ης και Θε ε

ος ²² τὸ Λα ζα ρθ τον θα να α τον προ ο η γο ο
 ο ο ρε ε ε ευ σας ⁹ εν Βη θα νι α δε πα ρω
 ωων τοις λα α οις ⁹ τὸ φι λθ σθ τον τα φο ον α γνω ω
 ων ²² μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω
 πος ⁹ αλλ ο δι α σθ τε τρα η με ε ρος α να α
 στας ^Δ το θει ον σθ ς κρα α α τος ε δη η η
 λω ω ω σε ⁹ παν το δυ να α με ε Κυ ρι ι ε δο
 ο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Ἦχος ^Δ Πα ρ

^Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Χ
 εν χορ ⁹

δαι αις και ο ορ γα α α α νω ⁹
T ^M ε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σθ Χρι ι
^{B8} στε και τον της Μα ρθας και Μα ρι ας θρη νον ε ε
⁹ ε πα α αυ σας ⁹ υ πο δει κνυ ων τοις πα α σιν ο
^{B8} τι αυ τος ει ο τα πα α αν τα πλη η ρων Θε ι κη
⁹ δυ υ να α στει ει ει α αυ τε ξθ σι ω ω ω θε

λη η η η μα α α α τι ω τα α χε ρ ς βιμ
 βο α α α α πα α αυςως ω σαν να α εν
 τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με νο ος
 ει ο ε πι πα αντων Θε ο ος δο ξα α σοι οι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

M αρ θα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ο δι

δα σκα α λος πα α α ρε ε στι και αι αι φω νει

ει ει ει σε προ ο σε ε ε ελ θε η δε δρο μαι α

ελ θε σα ο πα ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος ι

δ ς σα α νε βο ο ο η η η η σε πε

σ ς σα α προ ο σε κυ νη σε και τ ς α χρα αν τ ς ς πο

δα ας σ ς κα τα φι λ ς σα α ε ε λε ε ε γε

Κυ ρι ι ε ει ης ω ω ω δε ςκ αν α πε θα α νεν

η μων ο ο α δε ελ φο ος

Ἦχος πλ' Νη ς

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,

μη ἐπιλαθῆ των πε ἐ νη η των σου εἰ εἰ εἰς

τε ε ε ε ε λος

Ἄ ζαρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η

γει ει ρας τε τρα η η η η με ε ε ε ρον μονο γαρ

ως ε πε στης τω ω ω μνη μα α τι η φω νη ζωω

η τω τε θνε ω τι γε ε ε γο ο ο ο νε

και στε να α ξας ο ο α α α δης α πε ε ε λυ

σε ε ε φο ο ο ο βω με γα α το θα α αυμα

πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο

ο ο ο ξα α α α σοι

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι

ι ι α α α α σθ

Κ α θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρ θα

ε γω ει μι ι η η α να α α στα α α α

Νη
 Δι
 σις ερ γω τον λο γον ε ε ε πληρω ωσας ε ξα α δα
 Δι
 ν
 κα λε σας τον Λα α α α ζα α α α ρον κα με
 Νη
 β
 φι ι λανθρω ω πε νε κρον τοι οι οισ πα θε ε σιν ως συμ
 Πα
 Νη
 πα α θης ε ξα να α α στησον δε ε ε ε ο ο ο
 ν
 ο μαι

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Δι
 Μ ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ μα
 Δι
 τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η με ε ε ε
 β
 ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε ταρ ται αι ον εκ
 τα φου Χρι στος φω νη η σας η η η η γει ει ει ει ρε
 Δι
 και αι φι ι ι ι λον ε ε κα α λε ε ε ε σε
 β
 δο ξο λο γη σω ω μεν α αυ τον ως υ πε ρε
 Νη
 Δι
 ε ενδο ο ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν
 ως ταις πρε ε σβει ει ει αις του δι και αι ου ου ου Λα

ζα α ρου ^Δ σω ση τα ας ψυ χα α ας η
 η η η μων ^Δ

Καὶ νῦν.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Υπερ εὐ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^Δ Δι-θ

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με

γα α λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Π ρο σ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σθς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σεις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τω
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος
μω

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου
σι ι σε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος
Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γι οος ο Θε ε ος Αααα
αγι οος ισχυρος Αγι ο οος αθαα
αα ναααατος ελεεηηησοοον
ηηηη μαααας

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον.

Ἦχος Δι-θ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
 νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη
 γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η μιν
 και το με γα ε λε ο ο ος
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἡ Γ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος.

Εἰ δὲ μὴ, τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ

ὄνομάτι σου, ὕψιστε. (Ψα' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τῶν αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Ἦχος 4 Πα φ

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Την κοι νην α να στα σιν προ τ8 σε πα θ8ς πι στ8
 με νος εκ νε κρω ν η γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
 νι κης συμ βο ο λα φερ οντες σοι τω νι κη τη τ8 θα
 να τ8 βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ

ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

Την κοι νην α να στα σιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ
με νος ἄ εκ νε κρων ἡ γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ἠ ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ ἄ τα της
νι κης συμ βο ο λα φερωντες ἄ σοι τω νι κη τη τῶ θα
να τῶ βο ὦ ω μεν ἄ ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ἄ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος ἄ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ἠ

Στίχ. γ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Την κοι νην α να στα σιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ
με νος ἄ εκ νε κρων ἡ γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ἠ ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ ἄ τα της
νι κης συμ βο ο λα φερωντες ἄ σοι τω νι κη τη τῶ θα
να τῶ βο ὦ ω μεν ἄ ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ἄ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος ἄ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ὶ ὶ ὶ ἠ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α
 * * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Την κοι νην α να στα σιν προ τϵ σϵ πα θϵς πι στϵ
 με νος εκ νε κρων η γει ρασ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
 νι κης συμ βο ο λα φερ οντες σοι τω νι κη τη τϵ θα
 να τϵ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὰ ἄνω ζητῶν. ᾠχος Δι-θ.

Η παν των χα ρα Χρι στος η α λη η θει
α το φως η ζω η τς κο σμ η α να α σα σις
τοις εν γη πε φα νε ε ρω ται τη αυ τς α
γα θο ο τη τι και γε γο νε τυ ποσ της α να
στα α σε ως τοις πα σι πα ρε χων θει αν α
α φε ε σι ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν.

ᾠχος Πα φ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
λ ς ς ς ς ι ι ι ι α (δισ)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λ ς ς ς ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λ ς ς ς

ς ς ς ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ Πα
 υ υ ω υ υ υ να α α α α α
 ρα α α α α α α ρα α α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
 ις

Ο
 ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α ρα α α πτι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι σθη τε ε
 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι
 Α λλη η λθ ς ς ς ς ς ς ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α ρα α α (ιδ' Ἰουνίου , α ϑ ζ' , I.A.)

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀντίβολον κὺρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

N Πα
ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α

ρα α α μισ

O Πα
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο

ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο ρο

ο ο ο ον ε βα πτι ι ι ι ι ρι ι

ι ι ι ι ι σθη η η η η η η ε βα

α πτι ι ι ι σθη η τε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

Και ἄλλως:

Κε
Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Δι
ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ υ υ υ υ ω υ

Πα
υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε

δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ιε ε ε ε ε

Μ Ζω
ε χε ε ε ε ε

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἤχος Ζω λ

Ε Ζω Μ Ζω
ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ρε

ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρεμ τε ε ε ε τε

Δι
ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε ρε

ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε

ρε ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε

εμ τε ε ε εμ ρε ρι ρι? ρι ρε ρι ρι? ρι ρε
 ρι ρι? ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε
 ε ρι ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε
 ρι ρε ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε
 ε εμ τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρε ε εμ τε ε ε ε
 τε ρε ρε κε ε ε ε λα α α α

Α α α α α α α λλη η η η η
 λδ δ δ δ δ Α λλη η λδ δ δ δ ι
 ι α α α α α α α α α α α α
 α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Σαββάτου τοῦ Λαζάρου (Ἑβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Κ υ ρ ι ο ς φ ω τ ι σ μ ο ς μ ε κ α ι Σ ω τ η η ρ μ ο υ τ ι ν α
φ ο β η θ η η σ ο μ α ι

Χ Κ υ ρ ι ο ς υ π ε ρ α σ π ι σ η ς τ η ς ζ ω η η ς μ ε
α π ο τ ι ν ο ς δ ε ι ε ι λ ι α σ ω

Κ ρ ι ο ς φ ω τ ι σ μ ο ς μ ε κ α ι Σ ω τ η η ρ μ ο υ τ ι ν α
φ ο β η θ η η σ ο μ α ι

Χ Α ν δ ρ ι ζ ο υ κ α ι κ ρ α τ α ι ο υ σ θ ω η κ α ρ δ ι ι α
σ ο υ κ α ι υ π ο μ ε ι ν ο ν τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Κ ρ ι ο ς φ ω τ ι σ μ ο ς μ ε κ α ι Σ ω τ η η ρ μ ο υ τ ι ν α
φ ο β η θ η σ ο μ α ι α ι α ι

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρρόυντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν

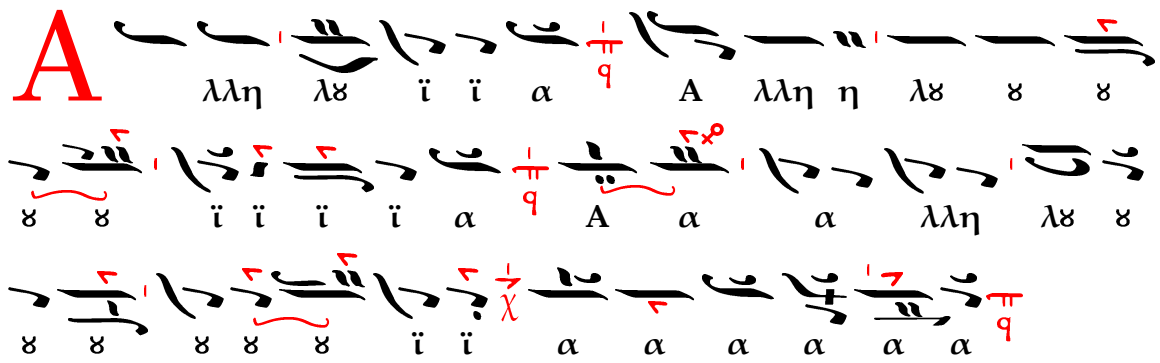
λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς,
μιμείσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλουῖα. ᾠχος πλ. α'. Ψαλμὸς 4β'.

ᾠχος Πάφ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ ρι ος
δυ να μιν και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω
σα α α το

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Και γαρ ε στε ρε ω σε την οικη με ε νην
η τις ου ου ου ου σα α λε ε ευ θη η
σε ε ε ται

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ια' 1-45).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθῆσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ

καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοιξάς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τεταρταῖος γὰρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἤδην ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλη ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ἱ Πα ϕ

Μ Πα ι τα α α α α α α α α α α α Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
 Μ Κε ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι κω
 Μ Πα ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι
 Μ Πα ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο
 ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο

ποι ω ω ω ω ω ω ω ^Δ Τρι ^{Κε} ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

^Μ ^{Κε} α α α α α χα α α α α ^Μ τρι α α α α

α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον

^{Δι} υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

^{Πα} α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο

σα α α α δο ον ^Μ τε ε ε ες ^{Κε} πα α α α α α

α α α α α σαν ^{Πα} την βι ι ο ο ο τι ι ι βι

^{Κε} ο ο τι ι κη η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

^{Κε} ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α α

αν

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ωτον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

^{Κε}
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

^{Πα}
των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

^{Κε}
Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

^{Πα}
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

^{Πα}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

^{Πα}
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

^{Δι}
Κυ ρι ε Ε λε η σον

^{Πα}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

^{Πα}
Πα ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε

^{Πα}
Πα ρα α σχα Κυ υ ρι ε

^{Πα}
Πα ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^{Δι}

Π^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ^{Πα}

Π^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^{Πα}

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ^{Πα}

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^{Πα}

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς ^{Πα}

μ^{Δι} Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α ^{Πα} **μ**^{Δι} και ^{Πα}

κα τα φυ γη η η η μ και αι ρυ υ ςη ης

μ^{Πα}

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε ε

η ι ι σχυ υ υ υ υς **μ**^{Δι} Κυ ρι ος ςε ρε

ω μα α α α **μ**^{Πα} ς ς ς ς ^Μ και ^{Πα} κα α τα

φυ υ γη η η η μ και αι ρυ υ υ υ ςη

η η ης **μ**^{Πα}

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

Τ^{Δι} ρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι ςον
9

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
9

νε ε σε ε ως
9

Κ^{Πα} αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος ος
9

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον
9

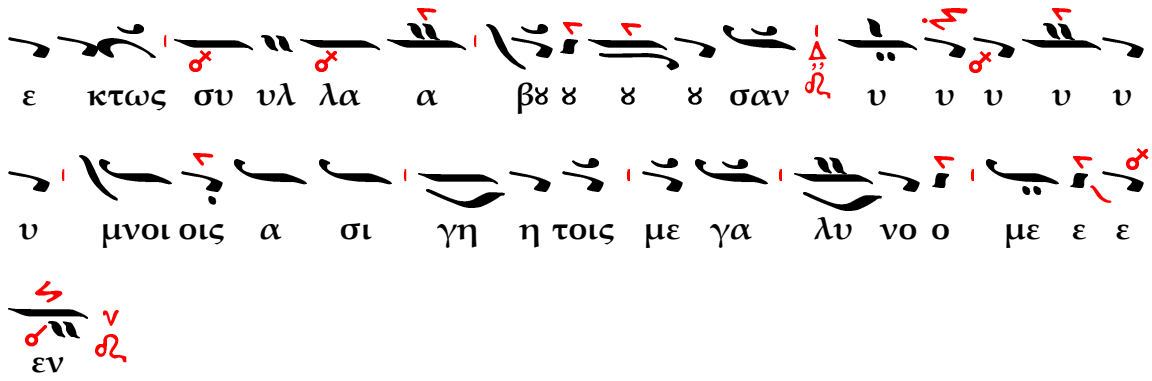
Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον
9

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
9

βα ωθ πλη η ρησ ο ϝ ρα νο ος και η γη της
δο ο ξη ης σϝ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι
σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με
νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου
σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις
A α μην **A** α α α μη η η η η η η η
Σ ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
Ευ λο γϝ ϝ ϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι
στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ι ε και δε ο
με θα α σϝ ο Θε ε ο ος η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ἅγιος τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἁ Κανόνος.
Πέτρου Βυζαντίου.
Ἦχος πλ' Νη ρ

T ην α α γνην ε ε εν δο ο ο ξωωσ τι μησω
με εν λα α οι οι οι Θε ο το ο ο ο κον
την το θει ει ον πυ υ υ υρ εν γα α στρι α φλε

 ε κ τ ω σ σ υ λ λ α α β ρ ρ ρ ρ σ α ν υ υ υ υ υ

 υ μ ν ο ι ο ι σ ι γ η η τ ο ι σ μ ε γ α λ υ ν ο ο μ ε ε ε

 ε ν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα φ

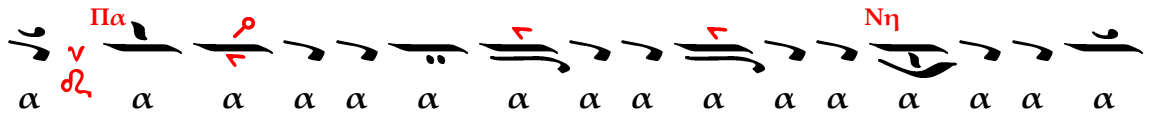
Ε κ σ τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

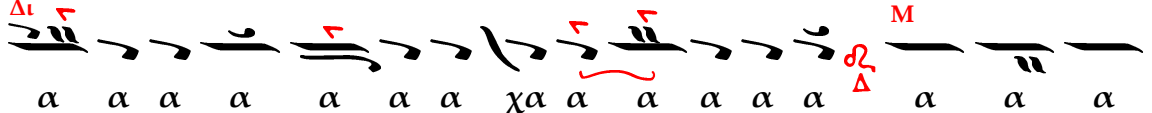
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μ α α α α α

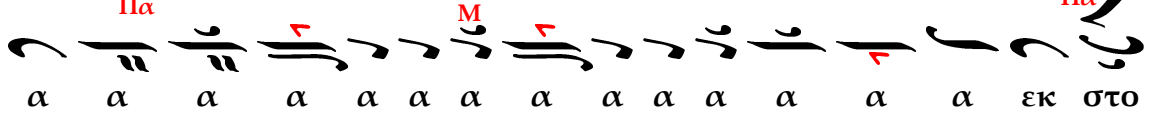
 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

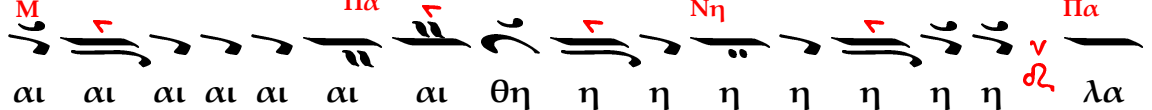
 α α α α α α α α α α α α α α α α

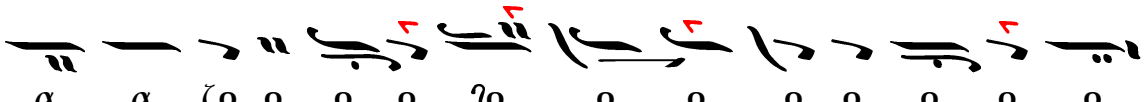
 α α α α α α α α α α α α α α α α

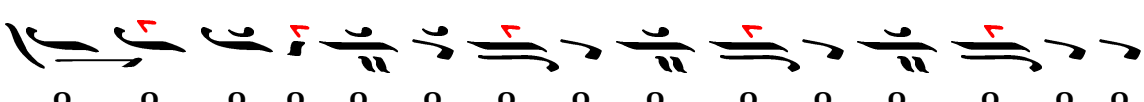
 α α α α α α α α α α α α α α α α

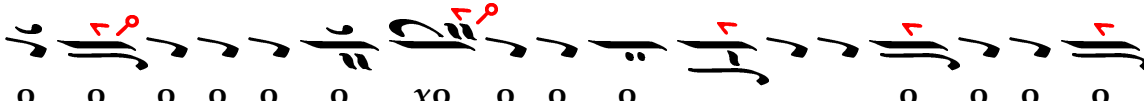
 α α α α α α α α α α α α α α α α

α α ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

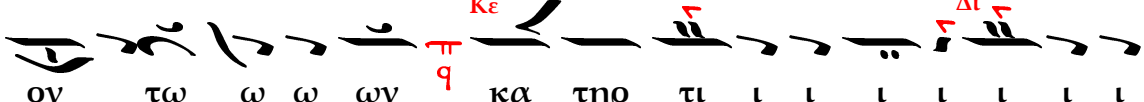
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

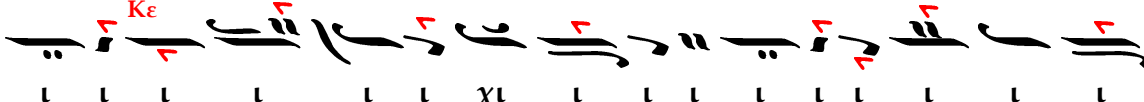
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

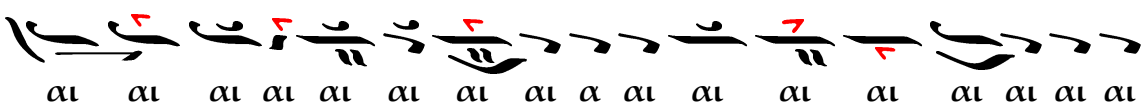
ον τω ω ω ων κα τηρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι

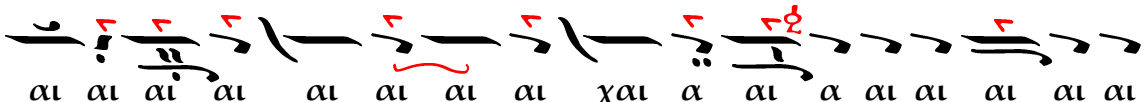
ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

κα τηρ τι ι σω αι αι αι αι αι αι νο ο ο ον

Αλ λη λου ου ου ου ι ι α α α α α α α α α

α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντί τοῦ· Εἶδομεν...

ᾠχος 4 Πα φ

Την κοι νην α να στα σιν προ τς σς πα θς πι στς
 με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
 νι κης συμ βο ο λα φερωντες σοι τω νι κη τη τς θα
 να τς βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λς ι̇ α Α λλη λς ι̇ α Α λλη
 λς ι̇ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τλ νυν και ε ως τλ

αι ω ω νο ο ος